

Oponentský posudek ročníkové práce Vojtěcha Mužíka na téma:

Výroba manuálního espressovače

Předložená ročníková práce je vskutku pozoruhodná. Vojtěch Mužík si předsevzal vyrobit pákový kávovar (v práci označován jako „manuální epsresovač“) v podmínkách domácí dílny, což jak sám v práci přiznává, bylo velmi odvážné rozhodnutí. Fakt, že se projekt nakonec podařil (s přispěním rodiny), považuji za velice obdivuhodné.

Celek práce se skládá s teoretické části, která na 20ti stranách popisuje vše, k čemu se autor zavázal v návrhu práce: Půl na půl se věnuje historii a duhům kávy a podrobně nápoji espresso. Teoretická práce je velmi rozsáhlá, chvílemi jde možná až do přílišných detailů. Např. věnovat se tlaku při výrobě espressa na celé stránce mi přijde již příliš. Jinak je teoretická část psána vhodným odborným jazykem, je velmi čtivá a informativní. Autor vychází z dostatečného množství zdrojů a řádně je cituje. Pouze na straně 16. je pasáž, která je již jednou v textu použita: „Proces růstu plodů začíná...“ (16), což působí, jako překopírovaná část vložená znovu do textu. Autor ukázal, že umí použít efektivně úvod i závěr, které obsahově naplňují funkce úvodu a závěru odborné práce – uvádějí a zhodnocují vytyčené cíle.

Jediným výraznějším slabým momentem teoretické části práce je kapitola vymezení pojmů, která obsahuje pouze 4 pojmy a je dle mého názoru příliš krátká vzhledem k ostatním kapitolám a její obsah mohl být přesunut do jiné části práce, nebo by měla obsahovat více důležitých pojmů. Jako úvodní kapitola mi přijde nevhodná po strukturální (nikoli obsahové) stránce.

Praktická část – výroba pákového kávovaru, je popsána na velmi velkorysých 12ti stranách včetně fotodokumentace. Zde autor občas sklouzává k hovorovým výrazům, přesto, nebo možná právě proto je tato část dobrodružné čtení. Autor je upřímný, přiznává se k prokrastinaci, špatnému managementu času, pokusům, omylům, což působí velmi autentickým dojmem. Vyrobit funkční manuální kávovar z kusu motoru a plexiskla považuji za naprosto originální a úctyhodný výkon. Musím se přiznat, že se nemohu dočkat, až uvidím reálný stroj v praxi během prezentací.

K praktické části bych měl pouze jednu výtku. V návrhu je uvedeno, že stroj bude mít tlakoměr, což jestli jsem dobře porozuměl, nakonec nemá. V takovém případě není možné měřit sílu tlaku espressa, což, jak autor sám popisuje je velmi důležitý faktor výroby nápoje. V práci by mohlo být alespoň zdůvodnění, proč tuto část stroj nakonec postrádá.

Umělecká část působí ve srovnání s teoretickou a praktickou částí, které mají vysokou úroveň kvality, slabším dojmem. Autor zpracoval cca 2 minutový klip a je otázka, čím měl tento klip být. V popisu je uvedeno „jakási reklama na výtvar“, což je velmi nicneříkající. Video je vlastně docela zajímavé, silnou stránkou je zajímavý střih, výběr lokací a samozřejmě pozornost strhává hlavní hvězda programu – kávovar v akci. Zajímavý záběr padající kávy do objektivu je rovněž zdařilý. Video není celkově špatné, ale není jasné, jakou funkci má plnit a co byl záměr a účel. Působí spíš jako experimentální umělecká mozaika/koláž/mini-dokument na téma využití pákového kávovaru. Reklamou dle mého názoru být nemůže, na to mu chybí profesionálnější a promyšlenější uchopení scénáře, světla i zvuku a hudby. Výprava videa působí celkově trochu „lacině“, což předpokládám, že nebyl umělecký záměr.

Slabší úroveň umělecké části nekazí velmi dobrý dojem z celku práce. Práci s radostí doporučuji k prezentaci.

Tadeáš Dufek

Oponent ročníkové práce

V Praze dne 2. 6. 2024